

Post, čas za duhovno rast

Vstopili smo v postni čas, ki je za Jezusovega učenca čas spreobrnjenja in rasti. Sveto pismo nam jasno pravi, da Bog od nas pričakuje, da smo zvesti in rodovitni. Kako bomo postni čas izkoristili za to, da bomo rastle, da bomo rodovitni? Kaj meni in tebi preprečuje, da bi rasla?

Namen postnega časa je, da z Božjo pomočjo odkrijemo in odstranimo duhovne bolezni in ovire, ki preprečujejo rast, zato da se lahko začne normalen duhovni razvoj. Božja volja je rast; Bog od nas pričakuje, da smo rodovitni. Če torej nismo rodovitni, ali se ne bi bilo treba potem ustaviti in razmisliti, ali smo zares zvesti? Če nismo rodovitni, ali ne bi bilo treba potem presoditi, kaj delamo narobe, izvedeti več o tem, kam Bog želi, da gremo, in po potrebi kakšne stvari tudi spremeniti?

Razmislimo o tem. Da bi Jezus, Božji Sin, največji prerok in učitelj, kar jih je, iz katerega prihaja vsa modrost, ki je mučeniško trpel, prelil svojo kri in dal svoje življenje za nas (Cerkev), nam pozabil naročiti, kaj naj kot njegovi učenci počnemo? Je pozabil On? Ali smo mi?

Jezus je pravzaprav dal Cerkvi jasno poslanstvo in ne bi mogel biti bolj neposreden. »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (Mt 22,37-39). Jezus nam torej naroča, naj ljubimo Boga in bližnjega tako, da vzgajamo

Guercino: Jezus in Samaritanjanka pri vodnjaku

glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

marec 2022

nove učence. Mi (Cerkev) imamo torej poslanstvo, da naredimo učence. To je to. Kako bomo torej to izvedli? Kaj bomo v postnem času storili, da bomo rodovitni in da bo s tem rodovitna tudi naša župnija?

Samaritanjanka pri vodnjaku, Marija Magdalena, iz katere so bili izgnani demoni, Zahej, Matej ... Vsi so ljubili Jezusa in njihova življenja so se spremenila, ko so mu začeli postajati podobni. In potem so k Jezusu privedli še druge. Oni so odlični zgled za naše življenje v postnem času. Vero krepimo s tem, da jo dajemo naprej!

p. Cristian

Slovo od g. Matija Hama

Spomn na g. Hama sega v leto 1970, ko je v šentpeterski cerkvi – svoji rojstni župniji – kot novomašnik daroval svojo prvo sveto mašo. Spomin je sicer že zelo meglen, ohranja pa ga njegova novomašna podobica z geslom: »Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi ...« (Mt 11,28). Lahko rečem, da je s svojo pojavo in delom vzbujal zaupanje, da nebeški Oče po njem res vabi k sebi vse, ki se trudijo in so obteženi.

Gospod Ham je bil velik šentpeterski župnik. Velik po postavi, še večji pa po svojih besedah in delih. Njegove besede, pridige in nagovori so bili kratki in jedrnat. Človek bi na prvi pogled dejal, da kar nekoliko premalo duhovniški in preveč vsakdanji. Pa ni bilo tako. Pri razlagi je znal iz Božje besede izluščiti bistvo in ga predstaviti na vsem razumljiv način ter svetovati, kako Božjo besedo prenesti v vsakdanje življenje. Pri poglobljenem premišljevanju njegovih besed si v njih lahko odkril njegovo ljubezen in skrb za njemu tako ljubo šentpetersko župnijo in župljane. Vse v duhu njegovega novomašnega gesla »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 11,28).

Zato ni odveč, da spomnim na praznovanje 1200-letnice cerkve sv. Petra in 1050-letnice pražupnije v letu 2000. Praznovanje teh obletnic je gospod Ham načrtoval in tudi izvedel z njemu lastno natančnostjo in skrbjo. V pripravah na slovesnost je tako poskrbel za duhovno obnovo, ki je trajala kar tri leta: leta 1998 smo imeli molitveno pripravo, leta 1999 misijon in leta 2000 obnovo misijona s sklepom in veliko slovesnostjo. Poskrbel je tudi za obnovo cerkve. Ves čas pa je izpostavljal dve misli: kako velika je Božja milost, da lahko na tem mestu slavimo Boga že več kot 1200 let, ter to, kakšno zahvalo smo dolžni vsem našim prednikom, tako faranom kot vsem duhovnikom, ki so delovali v šentpeterski župniji ter so ves

ta čas ohranjali ta bogoslužni prostor in to, kar je še pomembnejše kot prostor: *živo cerkveno občestvo*.

Tak je bil Matija Ham: z jasno postavljenimi cilji ter tudi načinom, kako jih doseči.

Po upokojitvi se je tiho umaknil iz župnije. Najprej v svoje stanovanje na Trubarjevo, potem pa, ko so se začele vrstiti zdravstvene težave, v duhovniški dom na Lepem potu. Vendar ga je kljub fizični odsotnosti še vedno zanimalo dogajanje pri Sv. Petru. Kot malega radovednega otroka ga je zanimalo vse. Veselil se je vsake dobre novice, pa tudi žalostil ob slabih. Na moje večkratno prigovarjanje, da bi se mogoče le udeležil kakšnega od župnijskih praznovanj, me je vedno odločno zavrnil z besedami: »Jaz sem svoje že opravil, sedaj so na vrsti drugi.«

V duhovniškem domu se je počutil utesnjenega. Posebno v zadnjih letih, ko so ga pestile zdravstvene težave in ko zaradi režima, pogojenega z epidemijo, ni mogel iz doma in se je njegov svet skrčil na sobo, v kateri je prebival, in na teraso, kjer si je pridobil pravico do kajenja.

Zdravljenje in terapije so bili občasno težki in so puščali posledice na njegovem telesu. V tem času me je znal večkrat poklicati po telefonu: »Tomaž, ali mi lahko prineseš to in to iz trgovine,« ali samo: »Ali prideš, bi šla kam ven na kavo.« Ob takih obiskih pa je znal včasih tudi potožiti, češ, Tomaž, to ni več človeka vredno življenje. Vedel sem, da to niso bile besede predaje, ampak kot je nekoč zapisal: »Zaradi žrtev bomo nekoč blagoslavljali svoje življenje.« To so bile besede njegove velike vere in zaupanja v Boga ter želje po tem, da bi čimprej lahko blagoslavljali svoje življenje.

Naj zaključim z besedami, ki jih poje pesem Alojzija Mava:

*Tiste dni sem slišal glas iz nebes,
ki mi je govoril: Zapiši, blagor mrtvim,
kateri umrjejo v Gospodu.
Odslej, govori Gospod:
Naj se spočijejo od svojega truda,
zakaj njih dela gredo z njimi.*

Matija je umrl v Gospodu in njegova dela gredo z njim pred obličje Gospoda. Zato mu je dal tako veliko telo, da je lahko vsa svoja dela nesel predenj.

Trdno verjamem, da je Matija že pri Bogu in da ga je ljubeči Bog posedel na svojo desnico, tam nekje blizu sv. Petra. Njemu ljuba domača šentpeterska župnija pa je dobila še enega velikega zavetnika in priprošnjika.

Počivaj v miru in večna luč naj ti sveti, dragi Matija!

Tomaž Globokar

Napovednik

- Posebnost postnega časa je križev pot. Pri nas bo vsak petek ob 18.00 pred sveto mašo. Prav tako ne pozabimo na sveto spoved. Priložnost vsak dan pred sv. mašo ali med njo.
- Srečanje bralcev beril bo na 2. postni petek, 11. marca 2022, po večerni sv. maši.
- V ponedeljek, 14. marca, bo molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja.
- V soboto, 19. marca, bo praznik sv. Jožefa. Maše bodo po prazničnem sporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30. Lepo vabljeni!
- V torek, 22. marca, bo prva sveta spoved letošnjih prvoobhajancev.
- Od 19. do 25. marca bomo obhajali teden družine. Lepo vabljeni k molitvi in sv. maši!
- V petek, 25. marca, bo praznik Gospodovega oznanjenja. Maše bodo po prazničnem sporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30.

Prebivalci Ukrajine, ki jih je prizadela vojna, potrebujejo našo solidarnost in sočutje! Povabljeni, da se pridružimo akciji Karitas z zbiranjem sredstev za pomoč ter da se trpečih spomnimo tudi v vsakodnevni molitvi.

S poslanim SMS sporočilom KARITAS5 ali KARITAS10 na 1919 boste prispevali 5 EUR oziroma 10 EUR za pomoč Ukrajincem v stiski.

Na mizici z verskim tiskom pa so na voljo tudi namenske položnice.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Obiščete nas tudi na naslovu: <http://www.sveti-peter.si>.

Na tej strani najdete aktualne informacije, prav tako pa tudi Oznaniila in Šentpeterski zvon. Vabljeni k ogledu.